

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: J.L.F. de Liefde
Titel: Jongensstrijd
Druk: 1
80 blz.

plaatjes Dit boekje kondigt, evenals het ten vorigen jare van deze Schrijfster verschenen werkje "van Piet en Geetje", een nieuw talent aan. Herman, een gestolen kind, neemt, na veel ellende geleden te hebben, het besluit, den paardenspelhouder te ontvluchten, om zijn ouders te gaan zoeken. Op zijn vlucht komt hij in aanraking met medelijdende lieden, die, nadat hun gebleken is, dat Hermans ouders overleden zijn, hem als eigen kind in hun gezin opnemen. Hij groeit op met hunne kinderen, een zoontje en een dochtertje. Tusschen de beide jongens ontstaat een wrok en pas, wanneer de vondeling zijn broer met levensgevaar gered heeft, leeren zij elkander liefhebben en verdragen. Het verhaal is verdeeld in 9 hoofdstukken zonder opschrift. O. i. verdient het, vooral in een boek voor de jeugd, aanbeveling, den inhoud der hoofdstukken in een sprekend opschrift saam te vatten. Taal en stijl laten weinig te wenschen over. Hier en daar echter hebben wij een streepje gezet. Een paar malen vonden wij het misplaatste "erg." "Zij hadden erg veel te praten", (blz. 20.) "Zij hadden erg veel plezier gehad." (blz. 38). Een heelen boel huizen kwamen te zien (blz. 18). De uitdrukking "Warmklankige stem (blz. 41) vinden wij leelijk. En op blz. 61 is "zachts dat hij er dan ook de straf voor kreeg", zeker geen goed Nederlandsch. Doch dit zijn maar enkele vlekjes, die wij gaarne willen overzien. Het boek is voor jongens boeiend en pakkend geschreven. De Schrijfster weet zich geheel in de plaats van hare helden in te denken. Er zit gang en handeling in. Maar de strekking baart ons - en wij kunnen niet zeggen, hoezeer ons dat leed doet, - nog al ernstige bedenking. 't Is geen brave Hendrikken-geschiedenis, doch de verandering in de jongens is meer vrucht van eigen inzicht en keuze, dan van hartvernieuwende genade. Van deze wordt in 't geheel niet gerept. Hoogstens een: "De Heer moet ons helpen, wij hebben Hem bedroefd en kunnen zonder zijn hulp niet goed worden." De wijze, waarop in hoofdst 7 het doorbrengen van den Zondag beschreven wordt, keuren wij af. Naar de kerk gaan deze kinderen niet. De Zondagsviering bestaat in Zondagsschool en uitspanning. Dat in het werk der opvoeding liefde de drijfveer aller handelingen van den opvoeder moet wezen, stemmen wij gaarne toe, ook al meenen wij, dat die liefde niet eenzijdig behoeft te zijn, en zoo noodig, zich kan openbaren in het toepassen van gestrenge tuchtmiddelen. Het gaat ons te ver, als Vader zegt (blz. 46) : "Ik wil niet slaan, wat er ook gebeure". Het zij verre van ons, dat deze schaduwzijden ons het oog zouden doen sluiten voor de vele goede eigenschappen, die dit jongenswerkje heeft. Gaarne en volmondig erkennen wij, dat het in menig opzicht een uitnemend boekje is. Het jongensleven wordt er zóó echt natuurlijk in geteekend, als ons maar zelden onder de oogen kwam. Ook de jongensstrijd, zoo tusschen de knapen onderling als in eigen hart, is voortreffelijk geboetseerd. Wij durven deze Schrijfster opgang beloven. Doch zij veroorlove ons, uit te spreken, dat zij het verder heeft gebracht in fraai teekenen dan in juist redeneeren. Daardoor kunnen wij haar werk niet met een gerust hart aanprijzen, hoe gaarne wij het ook deden. Het worde haar gegeven, haar sierlijk talent te oefenen, en zij zie vooral bij het licht van Gods Woord in de kinderziel. Wat de uitvoering betreft, ziet dit boekje er keurig uit. Sierlijke omslag. Heldere druk. Fijne plaatjes, even aantrekkelijk om wat ze voorstellen als om de keurige afwerking. Om een lief ding wilden wij, dat wij het met volle beslistheid konden aanbevelen. Maar de eisch onzer beginselen gedooft dit niet.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1903

Auteur: J.L.F. de Liefde

Titel: Jongensstrijd

Druk: 2

78 blz.

Herman, de held van het verhaal, is met zijn broertje door den eigenaar van een paardenspel gestolen, komt te weten, dat hij een »echte vader en moeder« heeft, loopt weg en wordt opgenomen door Mijnheer en Mevrouw Veroort, die hem, als blijkt, dat de ouders inmiddels gestorven zijn, als hun eigen kind aannemen, »omdat God het kind op onzen weg plaatst«, en hem tegelijk met hun beide kinderen opvoeden en alle moeiten, die aan het inhalen van een kind bij andere kinderen verbonden zijn, overwinnen door de kracht, die zij putten uit het vaste geloof: »de Heer zal ons sterken in de moeilijkheden.« Dit is een aardig boekje. Om den inhoud allereerst: het geeft kinderleven met zijn up and down's; vooral mooi zijn de voorbeelden, waarin een Bijbelles de kinderen treft in gemoed en geweten. Als onder moeders of mijnheers vertelling de jongelui zich afvragen, of »het« ook misschien aan moe of mijnheer verteld is, en als een kind bij zichzelf overlegt: zoo deed ik ook, net als Saul, dan gaat het Woord Gods in het leven meespreken, gaat zijn gezegende invloed heerschen, reinigend, vernieuwend, vertroostend. Dat het zoo gaan kan en moet, dat mogen de jongens en meisjes wel eens lezen, en zij, die het zelf zoo wel eens voelden, en zij, die dit nog nooit hadden. Maar ook om den vorm is het een aardig boekje: de stijl is eenvoudig en vloeiend; de beschrijvingen zijn teekenend en niet te lang, zie bv. blz. 8, zie ook de vlucht van Her door het Bosch op blz. 15. De schrijfster heeft talent, om voor kinderen te schrijven. 't Is artistenwerk, 't schrijven voor de jeugd Gewone menschen moesten dat nooit doen. Het boekje is zeer aan te bevelen voor kinderen van ± 10 jaar.

Boekbeoordeling in bijblad van "De Christelijke Familiekering : tijdschrift voor zondagsschool en huisgezin", 1913
